

В. Л. Дуровъ*)

Какъ станахъ възпитателъ на животни

Оттогава изминаха много години. Бѣхъ ученикъ въ военна гимназия. Марширувахме съ другаритѣ изъ двора на гимназията и учехме военно изкуство. На площада, гдето се обучавахме, винаги ни придружаваше нашето любимо куче Жучка. Ние си играехме съ него и го хранѣхме съ драгостъ, като отдѣляхме отъ залька си. По едно време нашиятъ старши си намѣри свое куче, а това промѣни твърде много живота на Жучка. Когато нѣкой отъ насъ даваше кжсче месо или хлѣбъ на Жучка, старшията се ядосваше и я прогонваше надалечъ, а веднажъ я залѣ съ врѣла вода. Бедното куче изквича и удари на бѣгъ, и ние скоро видѣхме, че козината му се бѣше свлѣкла.

Въ сщия день по тоя случай ние, осемъ души другари, се събрахме на извънредно заседание въ единъ кжтъ на двора и строго осждохме жестоката постжпка на старшията. Много ни бѣше мжчно, като си представихме, че отсега нататѣкъ старшията ще измжчва Жучка, за да дава нашитѣ зальци на своето куче. И

*) Владимиръ Л. Дуровъ е прочутъ като единъ отъ най-голѣмитѣ звѣроукротители. Роденъ е въ Москва презъ 1863 година и повече петдесетъ години се занимава съ дресиране на животни, за да ги показва на зрителитѣ. Дресира ги не съ камшикъ, а съ добри обноски. Името му е известно както въ Русия, тѣй и въ европейскитѣ държави. Съ него заедно работятъ и редица известни професори, които правятъ все нови и по-нови опити съ животнитѣ. Написалъ е нѣколко книги, въ които разказва много занимливи нѣща изъ живота на животнитѣ. Нѣкои отъ тѣхъ ще дадемъ тая година за чителитѣ на *Вънецъ*.